

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg har naturligvis ikke haft tid til at gå ind og kigge tilbage i historien, men jeg er næsten sikker på, at hr. Svend Auken's beretninger om, hvad det ansvarlige socialdemokrati har gjort til forskellige tider, ikke holder stik. Jeg er næsten sikker på, at man vil kunne finde frem til, at også socialdemokraterne har vovet sig ud i forhandlinger og aftaler med nogle, der ikke ligefrem har været til støtte i forbindelse med finansloven. Men ellers har vi det i hvert fald ganske klart og tydeligt på ét punkt, nemlig i forsvars- og udenrigssagen. Der har socialdemokratiet knyttet sig tæt til nogle, som har en helt anden holdning til de ting, end det selv har. Skulle der være blevet et valg, og skulle der dannes en socialdemokratisk regering, skulle socialdemokratiet til at støtte sig på nogle, der var fuldstændig uenige med dem i forsvars- og udenrigspolitikken. Det synes jeg i den givne situation faktisk er værre.

Jeg tror, at i dag vil man tilgive både hr. Gert Petersen og socialdemokraterne en masse, for de ærgrer sig syge og gule over, at det er lykkedes for denne regering, hvad der aldrig er lykkedes for andre, at få fremskridtspartiet til at medvirke i den parlamentariske proces. Derved har meget ændret sig i dansk politik til gavn for en politik, som socialdemokraterne og SF ikke ønsker. Det fryder vi andre os over, det ærgrer socialdemokraterne, og det fryder vi os så én gang til over.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

I 8 af de 10 år fremskridtspartiet har siddet her på Christiansborg, har vi oplevet et socialdemokratisk flertal – ikke et rent flertal, men alligevel et flertal bestående af SF og en række andre partier. Vi har set, hvordan denne tidligere regering har mishandlet landet. Vi har et arbejdsløshedstal så stort som nogen sinde, vi har en gæld til udlandet, som vi overhovedet ikke kan være bekendt, og som vore børn og børnebørn kommer til at tilbagebetale. Alt det, socialdemokraterne står og hober over i dag. Man står og bebrejder os andre, at vi er tvunget til at skære ned – på grund af en gæld, som socialdemokratiet har stiftet. Jeg synes ærligt talt, at soci-

aldemokraterne skulle lade være med at indtage den opgivende holdning, for det er jo kun et år siden, at socialdemokraterne smed tøjlerne, de kunne ikke mere. Alt, hvad I har begået, I socialdemokrater, det skal vi andre til at rette op. Det er den nøgne sandhed, og vi deltager gerne.

Vi indrømmer, at vi gerne havde set et forlig, som gik langt videre end dette, med det formål at få rettet op på tingene. Men den misundelse, der her kommer til udtryk i dag, skyldes kun en eneste ting, og det er, at socialdemokraterne er splittet på kryds og tværs. Hvis der var kommet et valg ud af det her og det havde givet et socialdemokratisk flertal, hvem ville så egentlig have været mest ilde berørt? Det ville hr. Anker Jørgensen, hr. Gert Petersen og de andre i de røde partier. For sandheden er jo, at de kan ikke regere, for de aner ikke, hvad de skal gøre. I stedet for at stå her og være sure skulle I sige til lykke og så tilføje: det er da godt, der er nogle, der vil forsøge at rette det op.

Formanden:

Jeg har tilladt, at man er gået meget vidt i den økonomiske debat. Det er ikke nogen tilfældighed, at jeg har tilladt det. Det har sammenhæng med den baggrund, der var for lovforslagene, og den måde, hvorpå forslagene udgik af dagsordenen i juni måned. Jeg har fundet det rimeligt, at man fik lov til at debattere også lidt mere generelt økonomisk-politisk. Men det forekommer mig, at der i nogle af de senere indlæg har været tilløb til, at vi nu her ved tredje behandling af et konkret lovforslag bevæger os ud over hele feltet, og jeg vil derfor sige, at der er en grænse for, hvor meget vi skal inddrage. Jeg beder om, at man holder sig til det økonomisk-politiske.

Bjørn Poulsen (SF):

Først et enkelt godt råd: når man skal skære, så skal man altid skære, hvor der er noget. Det er jo det, man ikke gør. Lad det bare være et godt råd fra en landmands side. Der er jo ikke meget ved at skære et sted, hvor der ikke er noget.

Jeg er en af dem, der er valgt oppe i det nordjyske. Det er vi jo ret mange der er herinde, og jeg tror nok, at alle vi deroppefra faktisk godt kunne tænke os at vide: hvad